

FRA REDAKSJONEN.

I likhet med de fleste andre "illegale" aviser skal også Siste Nyttts historie skrives. Det er ueverkommelig for oss i redaksjonen å skrive dette på egen hånd, og vi har hittil bare fått hjelp av et fåtall av våre medarbeidere. Vi vil derfor be alle våre distributører - enten de fikk noen hundre eksemplarer eller bare noen ganske få - så snart råd er å sende inn en beretning om sitt arbeid i avisen, blant annet hvor avisene kom fra og hvor de gikk hen. Spesielt ønsker vi å høre nærmere fra de som ble arrestert i forbindelse med arbeidet i Siste Nytt. Innberetningen bør sendes til Siste Nyttts redaksjon, postboks 735, Oslo.

Det er ikke fritt for at vi som arbeidet daglig med avisen opplevde mange spennende episoder, men det blir for langt å komme inn på det her. Vi vil imidlertid bare få opplyse at det lykkedes aldri for Gestapo å komme inn i avisen. I januar i år hadde vi en særdeles vanskelig tid da den ene av redaktørene ble arrestert. Men han slapp heldigvis ut etter en måned uten at det ble oppdaget hvilken stilling han hadde.

Gjennom forskjellige kanaler er vi av abonnentene blitt bedt om å offentliggjøre navnene til dem som daglig arbeidet i Siste Nytt. Denne anmodning kan vi dessverre ikke etterkomme da vi framleis ønsker å være anonyme. Men litt kan vi jo opplyse. I redaksjonen var det 3 mannlige redaktører som alle var funksjonærer på offentlig kontor. Vi hadde 3 kvinnelige stenografdamer eller redaksjonssekretærer. Også de hadde kontorpøst om formiddagen. Det var en kvinnelig distribusjonssjef, en trykkerisjef og 2 kvinnelige trykkerassistenter. Disse 4 var selvsagt avskåret fra å ha vanlig formiddagsarbeid.

Det er alt i alt kommet ut 186 nr. av Siste Nytt med et totalopplag av 506.300 eksemplarer. Vi var såvidt vi vet den eneste organiserte "illegale"

avis som kom ut daglig og som hadde med seg morgennyhetene fra London. Det var meget arbeid med avisen, men det gikk takket være den pliktkjensle og interesse, det mot og den offervilje som ble vist av alle som kom i kontakt med avisen. Og vi vil her nytte høve til å takke hver enkelt for deres innsats. Spesielt vil vi få takke våre dyktige og modige distributører som hver dag hadde det farefulle arbeid å bringe avisen til de forskjellige hjem og kontorer. Og blandt distributørene vil vi få lov til å nevne "Frihetssenderen" som var med fra begynnelsen av og som aldri var borte fra sitt arbeid. Denne forhenværende embetsmann som er over 80 år gammel gikk daglig med sin bunke på om lag 400 eksemplarer fordelt på over 25 steder.

Til slutt et par ord om den politiske situasjonen. Da fienden sto i landet ble det heldigvis slik at all partipolitisk strid og uenighet forsvant, og folket sto samlet mot overfallsmennene og quislingene. Vi har nå fred i landet, og den frie demokratiske norske forfatning er igjen en realitet. Vi nordmenn må nå vise at vi er modne for denne demokratiske forfatning og at vi kan stå sammen slik som i fredens dager for å gjenoppbygge landet vårt. Det er vårt håp at vi nå i gjenoppbyggingstiden ikke går for meget opp i partipolitikken, vi mener at det kan være uheldig da det kan føre med seg klassestrid og arbeidstvister. Og vi har nå ikke råd til å tape vår arbeidskraft på grunn av indre uenighet. Tiden er ennå ikke kommet da vi bare kan kreve og forlange men vi må framleis ofre for å bringe landet på fote og for å lege de sår som den tyske okkupasjon har ført med seg. Vi må konsentrere på mange gader for at vår eksport og våre valutareserver skal stabiliseres. Og våre landsmenn som har lidt mest i disse årene, har krav på hjelp fra hele folket.